

обвинение. А по оплакването, вий напишете всичко това, направете заявление, и ний ще го приложимъ при дѣлото.

— Изобщо азъ искамъ да разкажа, какъ се е произвело слѣдствието.

— Г-нъ Прокуроръ! Имате ли да задавате нѣкои въпроси на подсѣдмия?

Прокурора: Г-нъ Великовъ! Вий разказвате, че сте истѣзавани, види се, да сж станали нѣкои и други истѣзания, да се е постѣпвало съ васъ нѣкакъ незаконно, иначе не бихте разказвали подобни нѣща. Но за всичко това, вий могле сте да дадете заявление, ако е имало такова нѣщо, а не само сега да дохаждате тукъ да казвате, че така и така сж взети отъ менъ показания. Най-насѣтливъ, закона ви дава право да направите заявление, и да кажете, че тия и тия работи не сж истини, за това и това, и кажете, което е истина. Сега, ако намѣрвате, че не всичко е истина, кажете пѣкъ, кое не е истина, кое е истръгнато отъ васъ съ истѣзание.

Отъ кога емигрантурате вий?

Подсѣд. Г. Великовъ: Отъ 1886 г., 12 Декемвр.

— Защо емигрирахте?

— Прѣслѣдваха ме шайкитѣ зарадъ моя шурей Байчева. Бѣхъ въ Варна. Получихъ телеграмма да дода, и азъ мисляхъ, че чрѣзъ г. Стоилова ще сполуча да се отърве и шурей ми отъ шайкитѣ, отъ сопаджиитѣ.

— Какви сж тия шайки?

— Такива, каквито въ това врѣме сжествуваха. Тогава върлуваха въ София сопаджии.

— У насъ не сжществуватъ шайки, и такива се наказватъ. Азъ ви питамъ: защо емигрирахте, и защо ви прѣслѣдваха?

— Въ това врѣме ходиха хора цивилни и бияха. Азъ бѣхъ роднина на Байчева, и по причина зарадъ него ме прѣслѣдваха, и азъ емигрирахъ. Сетнѣ, живѣхъ въ Браила, родни ми градъ. Тамъ се заминавахъ съ политическа работи. Издавахъ в. „Деветий Августъ“. Първитѣ му 3, 4 броя издадохъ съ собственни свои срѣдства. Сетнѣ издѣйствувахъ помощъ отъ руския генераленъ консулъ въ Букурещъ. Въ този вѣстникъ се пишеше срѣщу властующитѣ въ България, и за вѣстановлението на конституцията. До колкото знаяхъ и спорѣдъ силитѣ си пишѣхъ. Вѣстника бѣше опозиционенъ, но въ границитѣ на